

HAGERI KIRIK

ELK Hageri Lambertuse koguduse infoleht, detsember 2008, nr. 10

Lehes:

**Esiküljelugu koguduse õpetajalt
Seal, kus sündis jõululaps**

**Toimetuse postkastist: lapsed kirikus
Saame tuttavaks: perekond Repo**

Issanda kirkuse sära

... ja Issanda kirkus säras nende ümber ja nad kartsid üliväga. Lk 2,9

Jõuluevangeeliumis karjastele osaksaanud kogemus on üllatuslik ja omamoodi ehmatav. Ei ole ime, et karjased seejuures kartsid üliväga. Meile vahendatud sõnade kaudu ei ole tajutav niivõrd väline sündmus kui vaimne erakordsus. Algtekstis kirkus on doksa. See on sama sõna, mida Luukas kasutab, kui ta kõneleb Jumala aust. "Au olgu Jumalale kõrges..." Öösel on, pimedusega harjunud karjastele, selline kirkus pimestav. Jumala majesteetlik kohalolek on kui ere päikene, millesse ei ole võimalik avatud silmadega vaadata. Jumala olemus ja meelevald on inimese silmadele varjatud. Meil, ajalike inimestena, ei ole võimalik Teda vaadata näost näkku ja seejuures end mõnusalt tunda. Nii on ka teatud määral mõistetav, kui püüame Jumala olemasolu olematuks mõelda või vaikida. Mõtleme maistest asjadest, et mitte end tunda ebakindlalt. Samas, see ei kustuta igatsust. Igatsus jääb ja paneb meid üha uuesti küsima küsimusi, millele oleme korduvalt vastanud.

Issanda kirkus väljendab aga ka Jumala armu kohalolekut. Karjaste pime öö muutub just vaimses mõttes kirkaks päevaks.

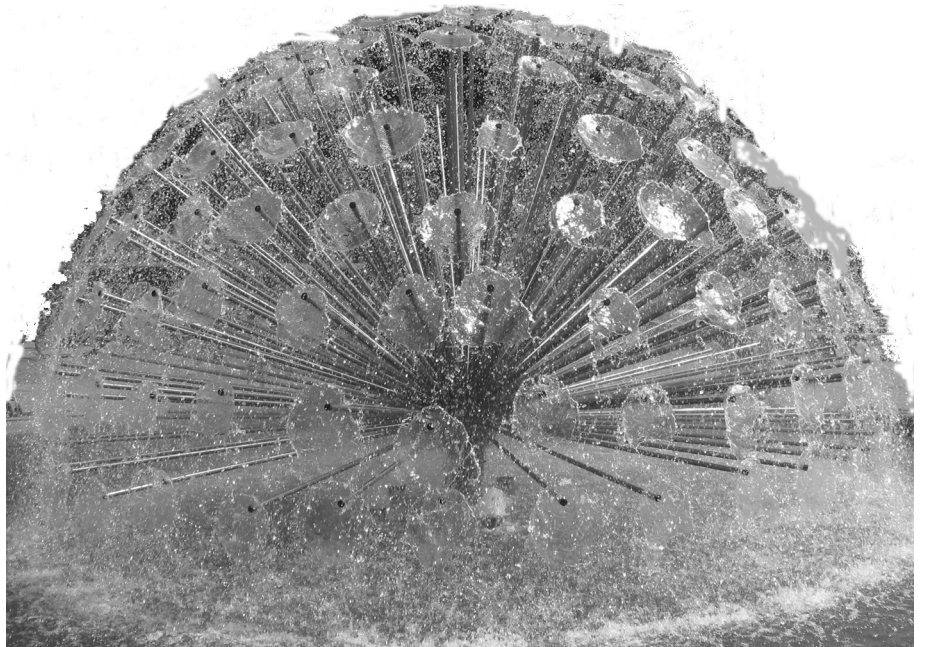
Jõulukirikus loetakse Vanast Testamendist prohvet Jesaja ennustust Kristuse sündimise kohta. Ennustuse kohaselt valgus ja kirkus tõuseb neile, kes on pimeduse ja surma meelevaldas. "Rahvas, kes käib pimeduses, näeb suurt valgust; kes elavad surmavarju maal, neile paistab valgus." (Jes 9,1). Karjased on Jumala kirkusesse haaratud, see ümbritseb neid. Tegemist ei ole siis kõrvaltvaatamisega, nägemusega, vaid suuremast osasaamisega. Arm tähendab jäägitut olemist Jumalas. Jumala armu on võrreldud paljude ülivõrretega. See on kui meri, mis on nii valdavalt suur ja

milles inimene kogeb kaitstust pimeduse ja kurjuse eest. "Ma kummardan Sind, Armuvägi, mis Jeesuses end ilmutand, ma astun armastuse ligi, mis põrmu peale halastand, mu oma mõte ära kaob ja armumerre üksi vaob." (KLPR 264,1) Elus tuleb ette väga pikki perioode, millal Jumal on varjatud. Siis ei saa rääkida Jumala kirgastatud kohalolekust, pigem valdab tunne, et Jumal on keeranud selja. Inimesi ümbritseb pimedus, otsekui karjaseid Petlema väljal. Jumala kirkuse kogemus on harv ja erakordne. See märgistab Jumala erilist tegu ja tähelepanu.

Jumal on kirgastatud Jeesuses Kristuses. Sellele viitab jõululugu. Veel otsesemalt tunnistab sellest aga jüngrite kogemus kirgastamise mäel (Lk 9,29jj), kus, lisaks inimlikult erakordsetele elamustele, kostub Jumala hää: "See on minu äravalitud Poeg, teda kuulake!"

Jumala kirkusesse, saame ometi imetleda Jeesust-Jõululast. Temas on Jumala kirkus saanud meile lähedaseks. Jumal on saanud inimeseks, et meie Jumala lasteks saaksime. Tema ei pimesta, vaid annab elule uue perspektiivi ja lootuse. Ja mis veel imelisem, seda kirkust ja armastust on võimalik ka inimlastel edasi anda. "Selles on minu Isa kirgastatud, et te kannate palju vilja ja saate minu jüngriteks." (Jh 15,8)

Issanda kirkuse kogemust kõigile soovides,
Jüri Vallsalu

Seal, kus sündis jõululaps

Käesoleva aasta märtsikuus toimus EELK koguduste juhatuste esimeeste konverents, mis oli esimene sedasorti üritus pastorite samalaadse konverentsi eeskujul. Eelkirjeldatud konverentsil valiti ka "aasta esimees", kelleks osutus meie, Hageri Lambertuse koguduse juhatuse esimees Agu Kaljuste ning selle

Lia Kaljuste

Oktoobrikuu lõpus- novembri alguses avanes meil suurepärane võimalus käia Pühal Maal, seal, kus sündis Jõululaps. Jäime selle reisiga väga-väga rahule, kogetu ja nähtu on unustamatu. Kindlasti oleneb sellisel reisel palju giidist, tema teadmistest ja oskusest neid teadmisi jagada. Meie turismirühma giidiks oli Ariel, arheoloog, rahvuselt juut, kelle kodu on küll Soomes, kuid kes on arheoloogi elukutse omandanud Jeruusalemma ülikoolis, paarkümmend aastat kaevanud välja Püha Maa ajaloolisi paiku, uurinud ja uurib praegugi sumerite kirju. Meile tundus, et iga mäe ja oru, küla ja linnakese kohta oskas ta pajatada ajalugu tuhandete aastate taha. Saime ülevaate ka tänapäeva poliitilisest ja majanduslikust olukorrast. Kohe esimesel päeval, õhtu eel, suundusime Petlemma. *Betlehem* tähendab heebrea keeles leivaküla. Ligi 4000 aastase ajaloo paig, mida mainitakse seoses Jakobi naise Raaheli surmaga. Tänapäeval ümbritseb linna kõrge betoonmüür. Seda on tinginud väidetavalt terrorismioht. Kitsast käigust ja automaatidega varustatud valvurite vahelt astusime linna. Jeesuse sünnikiriku ees ja sees oli väga palju rahvast. Seetõttu ei saanud keegi pikemalt peatuda nn sõime kohal, kuhu esimene teadaolev katedraal püstitati 330 aastat pKr. Hiljem see sõdade käigus küll hävitati, aga aastal 536 ehitati uus, mis on säilinud läbi imede tänaseni, olles vanim kristlaste kirik. Valvur sõimekoopas sundis kogu aeg edasi kiirustama. Ometigi alustasid mõned meist laulu: *Püha öö, vaikne öö...* Aga kitsa sissepääsu taga ootasid veel sajad, et korraks tulla, näha ja kummarduda. Nii me seal läksimegi, hinges teadmine, et olen olnud seal, kus arvatakse olevat Jõululapse sünnikoht, mälestuseks mõned küünlad, mida süüdata kodus

jõuluajal. Müüsid neid araablased. Tundus nii kummaline, et moslemid teenivad endale elatist kristliku sümboolika müümisega. Linnast väljudes vaatasin laiuvale mäejalamile, sinnapoole, kus oleks võinud olla karjased. Oli kuiva aastaaja lõpp ja kõik roheline, mida ei niisutatud, närtsinud ning tuhkpruun. Järgmised kolm päeva kulusid Jeruusalemmas, Surnumere ääres, Qumranis ja Masada lähistel. Bussiaknast uudistasime beduiinide karmi elu (meie meelest). Saime põhjaliku ülevaate Qumrani koobaste leidudest ja Masada ajaloolisest tragöödiast. Proovimata ei jäänud ka Surnumere vee peal lebamine (minu arust üldse mitte meeldiv kogemus). Ikka ja jälle imetlesime keset viljatuid liivaseljakuid ja kaljusid rohetavaid datlipalmisalusid – iga puu juures veejuhe. Meeletu töö ja vaev. Jeruusalemmas külastasime arheoloogiamuuseumi. Huvitav oli teda saada, et väljakaevamised, mis on teostatud viimaste aastakümnete jooksul, on toonud senistesse teadmistesse üsna radikaalseid muutusi. Sestap rõhutas meie giid ühtepuhku – ärge kummardage asukohta, vaid uskuge sõnumit, mida selle kohaga seostatakse. Mõningad seni teatud kohad, on nimelt väljakaevamiste käigus leitud hoopis mujalt, kui seni arvati. Unustamatu, õigupoolest masendav oli viimases sõjas hukatud juutide mälestusmemoriaali külastamine. Sisenesime hukatud laste mälestuseks püstitatud hoonesse. See oli täiesti pime, liikuma pidi seina külge kinnitatud torust kinni hoides, aga ei seina ega põrandat nagu polnudki, oli vaid pimedus ja tunne, et kohe kukud kuhugi sügavusse. Kogu ruum oli peeglitest, mis tekitas tunde, et ümberringi sätkendab poolteist miljonit tähte, nii palju hukati juutide lapsi sõja ajal. Mängis vaikne muusika ja kogu aeg loeti hukatute nimesid koos vanuse ja hukkamiskohaga. Kui on loetud viimane nimi, alustatakse otsast peale... Suurest muuseumihoonest ei räägikski, nii ränk oli seda näha. Memoriaalide ümber on istutatud palju puid, iga juures inimese nimi, kes aitasid juute sõja ajal. (Nii palju, kui neid teada on saanud.) Võimaluse korral on need inimesed käinud kunagi ise neid puid istutamas. Vastakad tunded tekkisid templimäel. Seal, kus kunagi ilutses tempel, särab päikeses kuldne mo ee kuppel. Seisatusime treppidel, kus kunagi seis

Jeesus. Siin kuulsime väga palju uut ja huvitavat väljakaevamistest, ajaloost. Müüri sügavaimas välja kaevatud osas on kivi, mille raskuseks arvatakse 650 tonni. Tänapäeval ei tunta tehnikat, millega võiks sellist kivi müürile tõsta. Aga müür läheb veel palju sügavamale. Teadlaste arvamise kohaselt on umbes 4000 aasta jooksul Püha linn hävinud 37 korda maavärinate ja sõdade tagajärjel. Uus on ehitatud vana peale. Aeg-ajalt ütles meie giid: nüüd te seisate sellisel ja sellisel ajaloolisel kohal, ainult see õige koht on 7 meetrit sügavamal... Peatusime Nutumüüri ääres. Muljetavaldav oli seal palvetavate inimeste hulk, istuti lihtsalt tänaval, loeti piiblit, kummardati, lauldi omaette, kirjutati palvesõnu ja topiti neid müüripragudesse. Unustamatu oli ka hommikupalvus Getsemani aia koopas, mis praeguseks on kabeliks muudetud. Tookordne oliivõli pressimise paik oli see, kuhu läks Jeesus koos jüngritega ülemisest toast. Imetlesime aia vanu jässakaid õlipuid. Saime teada, et õlipuu juurt peetakse igavikuliseks, kui ta püsib maas. Ka siis, kui puu hävineb, ajab elav juur välja uue võsu. Kõige suurema ja vanema puu vanust arvatakse 2000 aasta ringi. Aegade jooksul on Getsemani ehitatud kolm kirikut. Aastal 390 pKr ja 1100 pKr – need mõlemad on hävinud. Praegune Kõigi Rahvaste Kirik on ehitatud 1924. aastal, selle ehitust toetasid väga paljude maade katoliku kirikud. Kõigist rahvarassidest oli seal palverändureid seegi kord – valged, mustad, kollased ja pruunid - lugematutest rahvustest inimesi tuli ja kummardus altarile. Igal oma tava ja kultuuritaust, aga usk Jumalasse ja Ülestõusnud Issandasse ühendab meid kõiki. Nii võis tihti saada võõraltki sooja pilgu ja naeratused – õed ja vennad ju. Jeruusalemma vanalinn üllatas oma kitsaste tänavatega, kuidas küll on võimalik nii kitsalt elada! Eesmärgiks oli läbi käia *Via Dolorosa* – kannatuste tee – seda see oli meilegi. Oleks tahtnud kõndida seda teed vaikides ja peatuda Kristuse viimasele teekonnale mõeldes nendes märgitud paikades, aga see oli võimatu. *Via Dolorosa* on täna kõige ehtsam turu tänav, mida me nägime. Musttuhat pakkujat, igasugune pudi-padi, lõunamaine temperament ja sõna otseses mõttes külge külje kõrval trügimine läbi rahvamassi – peasi, et kaaslasi ära ei kaotaks. Kannatuste tee. Lõpuks jõudsimme hauakirikusse. Siingi tõdesime seda, mida enne ja hiljemgi

algus lk. 2

reisi ajal meie giid rõhutas – mitte koht, vaid sõnum on oluline. Suures hauakirikuski on kaks erinevat kohta, mida Jeesuse hauaks peetakse.

Jõudsime ka rahulikus ja vaiksuses aias oleva haua juurde. Astusime hauda ja nägime, milline see võis Jeesuse ajal välja näha. Giidi sõnul on samas müüris sarnaseid haudu veel mitu. Aias oli mitmeid erinevaid kogunemiskohti pinkidega. Need olid üksteisest põõsastega eraldatud, osa kõrgemal, osa madalamal orus. Teerajal nende vahelt läbi kõndides võis kuulda palveid, laule ja sõnavõtte väga erinevates keeltes. Meiegi oma rühmaga pidasime seal ühise palvehetke. Seal oli eriline rahu. Seda hetke oleks tahtnud kauem kinni hoida.

Värava taga aga ootasid turiste taas pealetükkivad kaubapakkujad – argielu. Õlimäe veerult linnale vaadates kuulasime taas ülihuvitavat iidset ajalugu ja ka Jeesuse-aegsetest sündmustest. Sealsamas on ka juutide suruaed, kuhu on maetud tuhandeid aastaid ja mille lubjatud haudadele viitas Jeesus. Haud on Iisraelis suur kiviplaat, mida vanasti tööpoolest ka lubjati, et oleks valgema ja säravam ja kuhu leinaja ei vii lilli, vaid iga kord haul kaies poetab plaadile pisikesed kivi. Haudade vahel ei ole ühtegi puud ega põõsast.

Kaifase lossitreppede peetakse Jeesuse-aegseteks, seal kõndisime meiegi ja laskusime alla keldritesse, kus peeti tookord ülekuulamisi ja kohut. Põrandaplaatidel võis näha täringumängu jooniseid. See julm mäng lõppes tavaliselt kohtualuse surmaga.

Imeilusat vaatepilti nägime, kui sõitsime bussiga öö hakul Jeruusalemma mägedel ja vaatasime alla tuhandetes tuledes säravale linnale. Jalutasime hilisõhtul ka juutide linnaosa peatänaval. Hoolimata hilisest kellaajast kogunesid inimesed Sabbati järgselt tervete peredega, lauldi, mängiti, kohvikud olid avatud. Sealsamas laulis jaapanlaste noortekoor, ülistades Kristust. See oli vaid põgus ülevaade muljetest Jeruusalemmas.

Reisi ülejäänud kolm päeva rändasime Galileas ja Golani kõrgendikul. Uskumatult kaunis on õhtuti vaikne Galilea järv oma erilistes lillakates värvitoonides. Teekonnal möödusime miiniväljadest. Imetlesime Iisraeli vihmavee kogumise mahuteid ja järjekordselt kogu niisutusüsteemi, mille abil on saadud põldu viljeleda. Tõusime bussiga kõrgele mägedesse, igal pool on jälgi sõdadest. Süüria piiri lähedal olles kuulsime ka ise automaadi valanguid. Lausa füüsiliselt oli tunda, kuidas see maa igatseb rahu. Aga ikka ja jälle lahvatab naabritega riid, terrorism on siingi teinud oma hävitavat tööd, palestiinlaste omariiklus on täiesti arusaamatu - üksikud üksteisest eraldatud linnad ja külakesed laiali pillutatud keset Iisraeli... Giidi sõnul ei sõdi Iisraelis inimeste väed...

Mäel, kus Jeesus pidas mäejutluse, seisab imelise akustikaga kirik. Meie giid luges meile peast kõik õndsakskiitmisel, astusime kirikusse, kus igaüks sai olla vaikus oma palve ja mõtetega ning lõpuks laulsime: Maa on nii kaunis... Kaja kostus veel kaua, kuigi meie vaiksime. Sellel õhtul ootas

meid üllatus. Tagasi Tibeeriasse tulime üle järve vanaaegse kaluripaadiga. See oli elamus! Õhtuvärvides järv, täiesti vaikne, aeglaselt, hääletult liikuv paat ja osa meie rühmast laulsid... Linna jõudsime peaaegu pimedas. Teine elamus oli, kui järgmisel õhtul olime sealsamas järve kaldal kohaliku NMKÜ kirikus, kus pidasime õhtuteenistuse/palvuse. Juba teekond aiarohelusse peidetud kirikusse oli müstiliselt kaunis.

Naatsaretis käies külastasime vabaõhumuuseumi, saime proovida puusepa töökojas puurimist, nägime villast lõngategemist, sõime lõunasöögiks kivil küpsetatud õhukest leiba, teravamaitselisi kastmeid ja ürte ning kodujuustu. Nii muuseumis kui ka kohalikus sünagoogis oli meie teejuhiks kristlane - juuditari, kes väga haaravalt kõike ümbritsevat tutvustas.

Tagasiteel Tel-Avivi lennujaama tuletas ennast meelde taas karm tegelikkus. Gaza sektorist olid lennanud Iisraeli suunas raketid. Meie bussi ees ja taga liikusid sinnapoole sõjamasinad. Noortel sõjameestel oli ees ohtlik teekond. Ühel ristmikul keerasime meie Tel-Avivi poole ja läbinud põhjaliku turvakontrolli tõusime mõne tunni pärast kõrgele pilvede kohale. Seal oli rahu ja päike. 25 kraadisest soojusest maandusime nelja tunnise sõidu järel 2 kraadisesse külma.

Iisraeli tahaks tagasi.

Toimetuse postkastist: lapsed kirikus

Olen suhteliselt värske lapsevanem ja ei oska oma lastega kirikus olla. See tähendab, et ei tea kui väikesi lapsi tohib kirikusse kaasa võtta? Mida teha nendega siis kui nad jonnima hakkavad? Ei tahaks segada sellega teisi kirikulisi. Millal oleks õige aeg lapsega jumalateenistustel viibida?

Lia Kaljuste
lastetöö juht,
pühapäevakooliõpetaja

Laps kasvab oma peres, argielu keskel. Lähedased ja turvalised suhted on aluseks kasvamisele ja kasvatusel. Lapse tunded kogeavad erksalt iga hetke. Väikelaps ei oska oma nn vastuvõtmisvõimet "välja lülitada". Vastastikusel suhtlemisel ümbritsevaga ja teiste inimestega liidab laps nähtut, kuuldot ja tunnetatut oma kogemusteks, õpib asjadesse ja olukordadesse suhtuma, talletab tundeid. Kõige rohkem õpib laps mängu kaudu, mäng on lapse tava toimida. Millal tulla lapsega kirikusse ja kas see on aluseks usulisele kasvamisele? Usulises kasvatuses on küsimus kõikehõlmavatest kasvatusel toekspidamistest perekonnas. Kui

usuline kasvatus on eesmärk, siis peab see olema loomulik ja iseenesest mõistetav osa igapäevases pereelus. Nagu kõike muud, nii tajub ja mõistab laps ka vaimset ja vaimulikku lähtuvalt tema oma kogemustest. Kogemused tekivad vastastikusel suhtlemisel õpetamise või otsese kogemise kaudu. See kehtib ka usulises kasvatuses. Väikelapsel on esikohal kogemus, aastatega lisandub sellele rohkem õpetuslikku, arutlemist, põhjendamist. Samas on kogemusel oma osa elu lõpuni. Kindlasti tuleb õpetuslikus osas arvestada lapse vanusega, meetoditega, mis sobivad suhtlemiseks, kui soovime, et laps õpetuse iva adub. Lapsega võib kirikusse tulla igas vanuses. Eelnevat arvesse võttes tõdeme muidugi, et tavaline jumalateenistus ei ole lastekohane. Esiteks on see ajaliselt liiga pikk. Liikumisruumi peaaegu ei ole, istuma peab ühe koha peal jne. Laps ei saa aru sõnumist, tihti on ka laulusõnad lapse jaoks liiga abstraktse sisuga. Mida siis laps kirikust saab? Kogemuse. Pilku püüab kõrgus ja kroonlühtrite sära, akende vitraazid (kus need on). õpib tajuma pühaduse tunnet ja kindlasti palju muud, mida täiskasvanu ei märka

ega taju. Kogemuse väärtus oleneb vanematest, mingil määral ka teistest kirikulistest, nende suhtumisest lapsesse. Lapsel hakkab igav, kui ta peab paigal istuma. Abi oleks, kui kaasa võtta värvipliitsid ja paber, pildiraamat, mõni pehme lelu, mis kukkudes müra ei tee, väike puzzle vms. Kui aeg-ajalt mõni nutuhääl või kilge kirikus ka kostab, ei peaks see veel täiskasvanuid häirima. Hageri kirikus on võimalus minna lastega ka kiriku rõdule. Seal võib oma paberid-pliitsid pingile laotada ja liikumisruumigi on rohkem. Kui laps siiski häälekalt nõuab õue minemist, on targem minna, kui jõumeetodil sundida vaikseks jääma. Sellest võib jääda halb tunne ja kogemus, tõrkus kiriku vastu. Kui on kaasas päris pisike, tuleb alati lähtuda sellest, kuidas lapsel on hea. Hageris toimub 2. ja 4. pühapäeval jumalateenistusega samaaegselt pühapäevakool. Sinna on kõik lapsed alati oodatud, ka siis, kui nad iga kord ei saakski tulla. Kui laps on nõus ükski jääma, annab see võimaluse vanematel osaleda jumalateenistusel. (Imikud muidugi peaksid olema koos vanematega).

algus lk.4

Aivi Sepp

Lapsi võib kirikusse kaasa võtta just täpselt sellest hetkest, mil vanem tunneb, et tahab seda teha, et ta on valmis oma pisikesega kodunt välja minema. Lapsevanem tunneb oma last kõige paremini ja peaks seega teadma, mida teha, kuidas käituda, kui laps jonnima hakkab. Imiku väike häälitsemine üldiselt inimesi ei häiri, pigem vaadatakse sellele heldimusega. Ka veidi suurema lapse pisut valjemini öeldud sõna (nn. hääleproov või akustika testimine) või vaikne kõndimine pole probleemiks. Kui laps aga tõesti kõik registrid valla päästab ja ei näita rahunemise märke, on temaga kõige targem ikka välja minna ja leida viise tema vaigistamiseks. Ka teatris ja kontserdil häiriks ju karjuv laps nii enda kui teiste kunstilise elamuse saamist. Kirikusse tullakse eelkõige Jumala Sõna juurde, palvetama, kuula(ta)ma, endasse vaatama, mõtisklema. Ka last tuleb õpetada kuulama, vaikne olema. Laps saab aru, kui temaga sellest räägitakse. Tema tähelepanu võib juhtida

kroonlühtritele, vitraazidele, altarimaalile, muudele piltidele või kunstilistele elementidele kirikus. Võib ju kodunt kaasa võtta raamatu või joonistamistarbed; midagi põske pistmiseks. Kuigi see ei tohiks ka eesmärgiks omaette saada.

Minu arvates on lapsed kirikus väga tähtsalt kohal, või vähemalt peaksid olema, ja mida rohkem lapsi kirikus näeme seda lootustandvam on meie kiriku tulevik. Loomulikult nad vahel segavad ja müdistavad ringi, aga me kõik ilmselt olime kunagi sellised ja kui meid seetõttu poleks kirikusse kaasa võetud, siis kas me praegugi seal enam käiksimet? Kõik algab peale lapsepõlvest. Samuti harjumus pühapäeviti kirikusse tulla saab alguse sealt.

Käitumine kirikus:

Sirlilend

Lastele saab ka väga hästi seletada, et ta on nüüd kirikus ja see on vaikuse koht - see siis lapsevanema kohus. Suudab ju iga laps see poolteist tundi nädalas püüda vaikselt olla (või

kasvõi omaette joonistada), eriti kui teda on sellega natuke harjutatud. Laste sahmimine toob elevust juurde ka täiskasvanutele ja paneb pigem ikka naeratama:)

Kirikus

Kalju Lepik
Miks nii kõrge ja kumera laega on Taevase Isa tuba?
Tahtsin emalt juba küsida - tuli meelde, et ema ei luba. Ja altari kohal on imelik pilt - mees mere pääl palja jalu. Kuldseid lühtreid ja küünlaid igal pool. Memm sosistas tasa: palu. Me olime kaua kõrvuti maas, silmanurgast sain veidi piilu: ema kuivatas üksiku pisara vargsi kirikuräti siulu. Kõik küünlad heledalt põlesid, memm ristati kätega istus. Kirikhärra kantslist kõneles, et meid on lunastand Kristus. Siis lauldi lauluraamatust üht vana ja tuttavat viisi. Ma küsisin tasa ema käest, kas ka mina saan paradiisi.

Saame tuttavaks...

Hageri koguduses töötavate soome misjonäridega – perekond Repo'ga. Soome kirik lähetab misjonäre erinevate misjoniseltide kaudu. Soomes on 7 erinevat misjoniselti. Meie misjonäride lähetajaks on "Soome rahvamisjon".

Kes te olete ja kust tulete?

Ema Maria ja isa Jukka, lapsed Samuel ja Saara, tuleme Soomest Lappeenrannast, Lõuna-Karjalast. Jukka on pastor, kellel on ka bussijuhi koolitus. Maria on medõde-diakoniss ja on pärit Pohjanmaalt. Tuleme ka Venemaalt (misjonitöölt).

Kus varem olete töötanud ja mida teinud?

Venemaal peaaegu 15 aastat: Peterburi linnas Hietamäe ja Tyrö kogudustes töötasime ingerlastega. Maria oli diakoonia- ja lastetöötajaks, Jukka kiriku□petaja. Viimased kaks ja pool aastat olime Mordvas Kesk-Venemaal, Jukka oli majanduskonsultandiks ja tegi külatööd. Maria osaks oli diakooniatöö ja üheskoos tegime peretööd.

Kuidas ja miks Eestisse sattusite?

Me pidime otsustama, millisesse kooli lapsed lähevad. Vene kool ei tundunud sobivana ja kõik soome koolid Venemaal on suurtes linnades, kus me ei või astma tõttu elada. Siis küsisime Jumalalt, kuidas võiksimet veel jätkata misjonitööd. Mõtlesime, et Eestimaa oleks nagu selline kompromiss. Jumal ei ole pannud uksti kinni sel teel. Misjonikeskuse peasekretär Kirsti Malmi otsis meie kohta ja soovitas eriti Sakut, kus ei ole kirikut.

Mis töö see on, mida te siin teete?

Kõige tähtsam töö on arendada Saku koguduseelu. Praegu Jukka teeb Saku palvemajas remonti ja kaks korda kuus veame seal pühapäevakooli. Kui maja saab valmis, võivad noored seal koguneda ja soovime teha alfa-kursusi ja rohkem lastetööd. Praegu Jukka aitab ka Misjonikeskust haldusasjades ja Maria õpib terapeutilist hingeõhõid. Ühel päeval nädalas töötab ta Tallinna soome koguduse diakonissina.

Milline oli ettekujutus oma siinsest tegevusest? Kas reaalsus erineb väga kujutlusest?

Erineb küll. Me arvasime, et Sakus on lihtsam tööd alustada. õpime veel seda, kuidas Eestis asju aetakse. Võib olla ka, et inimesed on siin kirikust kaugemal, kui me arvasime. Nendel ei ole ettekujutust, milleks on kirikut vaja.

Kuuldavasti pidi uuest aastast käivituma uus töövorm – peretöö, midagi abielupaaridele. Mida see endast kujutab?

Hageri koguduse ruumides hakkavad kord kuus toimuma abielupaaride õhtud, nn. perekohvikud. Alguses, see tähendab kevadel, on programm ainult vanematele, sest vanemate suhe moodustab selle õhkkonna, mida nimetataksegi koduks. Kodu ei ole ainult ehitis, kus pere elab. Esimene teema neljapäeval, 22. jaanuaril, on "Abielu tugev alus". Alguses, kell 18.30 on kohvilaud, kuhu kõik võivad midagi kaasa tuua. Kell 19 on teema tutvustus ja käsitus, siis on võimalus vestelda oma abikaasa ja teiste osalejatega. Kõik, noored ja vanad, koguduse liikmed ja mitte-liikmed, on teretunud. Ainuke "nõue" on, et tahate tugevdada ja virgutada oma abielu.

algus lk.5

Kuidas olete siin kohanenud?

Oleme kohanenud suhteliselt hästi, tasapisi. Eriti laste kooli kaudu on tulnud normaalne elurütm ja tuttavad, kes on küll enamasti soomlased. (Lapsed käivad Tallinna Soome Koolis). Peaaegu iga päev õpime midagi uut. See ei ole ebameeldiv asi, vastupidi - meeldib. Me soomlased tunneme armastust oma sugulasrahva vastu.

Millise mulje on Eesti jätnud?

Eesti inimesed armastavad rahu, sest nad on ise rahulikud. Teenindaja elukutset omavad inimesed suhtuvad klientidesse peamiselt sõbralikult. Meile meeldib elada Eestis. Meie kodu, mille leidsime usklikult abielupaarilt, on nii tore ja meile õnnistuseks ja heaks puhkuse kohaks pärast Venemaa aastaid. Ei ole vaja igal hommikul karta, milline veetoru on katki läinud või midagi muud. No Venemaal oli vaimulik töö lihtsam kui Eestis! Kui Venemaal ei saanud ilma palveta tööd teha, veel vähem siis Eestis.

Milline on Hageri kogudus, Saku kogudus?

Austame väga seda suurt ja ustavat tööd, mida Hageris on tehtud rasketel aegadel ja pärast seda. Teil on õnnistatud, kodune kogudus, kus leidub koht eri-vanustele inimestele. Sakus ei ole kirikut ja sellepärast ei ole siin ka sellist traditsiooni. Saku koguduses on suurepäraseid palvetavaid memmesid ja paar papat. Nad palvetavad selle eest, et saaks kirikut ehitada. Küll Jumal vastab, omal ajal. Juba on hästi nähtav noorteklubi Esik tegevus. Esmalt peabki olema inimesi, kellele ehitada ja kes ehitavad kirikut!

Te olete tulnud teenima meie kogudust. Kas kogudus saaks kuidagi

teile kasulik olla?

Vabatahlikele leidub alati midagi tegemist. Mitmed teist juba teenivad koguduses. Arvame, et peretöö on seda toredam, mida enam on inimesi seda tegemas. Andmas omi ideid ja oskusi. Eriti on abi vaja siis, kui hakkame tegema laagreid või üritusi peredele. Oleks suureks abiks, kui keegi leiaks võimaluse tulla Sakku appi remonti tegema. Jukkal tekib allergiline kõha, kui ta teeb remonti sellises vanas majas, kus on palju hallitust ja tolmu. Mida kiiremini saaksime maja valmis, seda rutem võiksime seal tööd alustada.

Millised on teie jõulusoovid? Endale, kogudusele jne.

Et inimesed saaksid tunda seda rahu, mida Jumal annab. Jeesus ütleb: „Rahu ma jätan teile, oma rahu ma annan teile. Mina ei anna teile nõnda, nagu maailm annab. Teie süda ärgu ehmugu ega mingi araks!” (Jh.14:27) Soovime endale ja igale inimesele sellise rahu leidmist. Võtame selle jaoks aega. Tuleme kirikusse kohtama Jeesust, maailma päästjat ja Rahukuningat. Ja ka kodus, et meil oleks rahulikku aega, näiteks säravate küünalde valguses kohtuda Jeesusega.

Kas on veel midagi südamel, mida tahaks öelda ja jagada?

Maailmas juhtub nii palju halbu asju, et paljud kardavad seda, mis on tulemas. Sellest kõigest räägib meile ka Piibel. Siin aga Jeesus julgustab meid üteldes: "Aga kui kõik see hakkab sündima, siis tõstke oma pea ja vaadake üles, sest teie lunastus läheneb!" (Lk.21:28) Lähedal on jõulupühad, aga lähedal on ka Jeesuse teine tulemine. Sellepärast, kui meil veel on veidi aega kutsuda inimesi Jumala kuningriiki, olgem kindlad, kõigutamatud ning ikka innukad Issanda töös, teades, et teie vaevanägemine Issandas ei ole tühine. (1. Kor.15:58)

Leeripühad 2008

Suveleer 06.07.

Kuldleer 13.07.

Sügisleer 02.11.

TEATED

EELK Kirikukogu otsusega on soovitatav igaaastane LIIKMEANNETUS 1% INIMESE SISSETULEKUST

Näidis:

Kuu sissetulek:	Liikmeannetus aastas:
1000.-	120.-
2000.-	240.-
5000.-	600.-
8000.-	960.-

- * Igaaastane liikmeannetus on koguduse liikme kohustus oma koguduse ees.
- * Liikmeannetust on võimalik tasuda ka osade kaupa
- * Liikmeannetust on võimalik tasuda sularahas koguduse kantseleis või pangapäilekandega koguduse pangavarvele. Sularahaga tasumise puhul saab inimene sellekohase kviitungi
- * Koguduse pangavarve: Eesti Ühispank, a/a 10802003930006
- * Pangas on võimalik teha vastav leping, et pank ise kannab liikmeannetuse kokkulepitud sagedusega kogudusele üle.
- * Ülekandele tuleb märkida, kelle eest ja mis perioodi eest liikmeannetus tehakse.
- * Liikmeannetuselt on võimalik saada järgmisel aastal maksuametilt tulumaksu osa tagasi. Kasutage seda võimalust.
- * Vajaduse korral annab kogudus sellekohase tõendi.

**Koguduse juhatus tänab kõiki, kes on oma annetusega
kogudust toetanud.**

LEERIKURSUSED

Kevad-suvine leerikursus algab igal aastal 1. laupäeval peale Ülestõusmispühi.2007.a. Tunnid on laupäeviti kella 10-12 Hageri kogudusemajas. See leerikursus on mõeldud ennekõike koolinoortele. Leeripäev on juulikuu 1. Pühapäeval

Sügisleer algab igal aastal septembri 1. laupäeval ja kestab novembri alguseni. Tunnid on laupäeviti kella 10-12 Hageri kogudusemajas. Leerikursusele kutsume ka neid, kes arvavad, et nende õige leeriaeg on möödas.

RAAMATUKOGU

Kogudusemajas olevast koguduse raamatukogust on võimalik laenutada kristliku sisuga raamatuid alates 1997.aastast. Mõtte algataja ja tubli eestvedaja on raamatukoguhoidja Aivi Sepp.

Raamatukogu on avatud iga kuu 2. ja 4. pühapäeval enne jumalateenistust kella 10 – 11.45.

Jumalateenistused Hageris
pühapäeviti algusega kell 12.00

*

Jumalateenistused Sakus
pühapäeviti algusega kell 15.00

*

Iga kuu kolmandal pühapäeval 10.30 kuulutuse tund
kirikus

*

Pühapäevakoolitunnid toimuvad Hageris alates Mihklipäevast Emadepäevani iga kuu teisel ja neljandal pühapäeval algusega kell 12.00. kogudusemajas.

*

Noortetunnid, täpsem info Kätlin Barz
(Tel:56645672),
Noorteklubi Esik, www.esik.ee
56506651

*

Misjonärid Maria ja Jukka Repo
maria.repo@eelk.ee

*

Koguduse **segakoor**,
info Anne Maasalu (tel:48 97381)

Koguduse **kammerkoor "Lambertus"**, info
Sigrid Pöld (tel:5214339)
Merle Lend (tel:5545727)

Koguduse **mudilaskoor**, info
Sigrid Pöld (tel:5214339)
Merle Lend (tel:5545727)

Koguduse **puhkpilliorkester**, info
Joel Ots (tel.56 622896)

**Muusikakollektiividesse oodatakse rõõmsalt kaasa
lööma!**

Infolehe "Hageri Kirik" koostajad ootavad ettepanekuid ja kaastööd järgmise lehenumbriga valmistamiseks. Samas tänavad kõiki, kes käesoleva numbriga valmistamiseks kaasa aitavad.

Lehe koostasid: Aivi Sepp ja Juhan Pöld.
Trükkimistöö OÜ ERKOTRÜKK